



Betreft:	Bijbelstudie	Dit is een uitgave van de Hersteld Hervormde Mannenbond	
Onderwerp:	Woestijn	Auteur:	Ds. C.M. Visser
Nummer 2019-16	Deze uitgave is uitsluitend bestemd voor de aangesloten verenigingen		

Schriftlezing: Exodus 13
Psalmen: Psalm 46: 1
Psalm 56: 4 + 5
Psalm 121: 3 + 4

De reis van Sukkoth naar Etham.

De weg waarlangs de waarachtige Christen geleid wordt naar het Kanaän dat boven is, is lang niet altijd de weg, die hij zelf zou verkiezen.

Als hij of zij het zelf voor het zeggen zou hebben, dan zou de ogenschijnlijk makkelijkste weg en de kortste weg gekozen worden. Maar Gode zij dank!

De Alwijze God weet welke weg de Zijnen hebben te gaan, opdat zij in die weg, alles wat van hen zelf is zouden verliezen, om Christus en Zijn gerechtigheid alleen over te houden.

Overduidelijk zien we dat ook bij de woestijnreis van het volk Israël.

Dat volk, zo zei Paulus het in 1 Corinthe 10: 6, is ons duidelijk tot een voorbeeld gesteld.

Het is een afschaduwing van het geestelijke Israël.

Want als uiteindelijk Jozua en Kaleb het beloofde land binnen gaan, dan is dat toch ook in de beleving bij hen geweest: "Door U, door U alleen, om het eeuwig welbehagen!"

Nadat het volk uit Raméses vertrokken was, had het zich gelegerd in Sukkoth.

En het bleef daar, totdat de Heere in de vuur- en wolkolom hen vooringing om verder te trekken.

En daar te Sukkoth, heeft men nadere bepalingen ontvangen, om het Pascha te houden.

Dit ter herinnering aan de bevrijdende Hand des Heeren uit Egypte, en als een heenwijzing naar het Lam Gods, de Heere Jezus Christus, die eenmaal Zijn leven zou geven tot een rantsoen voor velen, tot een eeuwige bevrijding van alle vijanden.

En we mogen dat in geestelijke zin voorzichtig overzetten.

Als men, als zondaar, het diensthuis der zonde uitgeleid is, daar mag in aanvang wel eens enige beschutting ondervinden onder de vlerken van Christus.

En daar leren we belijden: "Wij zullen van hier niet optrekken, tenzij Gij met ons meegaat."

En vanaf dat Sukkoth is de HEERE dat volk, hoe het ook met dat volk gesteld was, altijd nabij gebleven in die vuur- en wolkolom.

Ook op die momenten dat het volk terug verlangt naar de vleespotten van Egypte.

En het is deze vuur- en wolkolom, die overdag voor een heerlijke schaduw zorgde, waaronder het gehele volk wandelen kon.

En, waar nodig, kon het volk 's nachts verder gaan, omdat juist dan deze kolom een helder licht verspreidde.

Deze kolom, zal hun de weg wijzen, door de HEERE bepaald.

Deze kolom, is in geestelijke zin ten diepste een heen-wijzing naar Christus, zoals de Psalmist dat ook verstaan heeft.

Denk maar aan Psalm 121.

"De Heere is uw Bewaarder, de Heere is uw schaduw aan uw rechterhand.

De zon zal u des daags niet steken, nog de maan des 's nachts."

Welnu, gelijk het oude volk Israël moest letten op de wolkolom, en haar moest volgen om het land Kanaän eenmaal in te gaan, zo ook wij!

Wij hebben te letten op Christus, die Zichzelf openbaart in Zijn heilig Woord.

Waar Hij het zegt: "Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven."

Moge de Heere daartoe de schellen van onze blinde zielsogen afnemen.

En waar gaat het dan heen?



Dan gaat het van Sukkoth naar Etham, aan het einde der woestijn.

Komende uit het land Gosen, Raméses, gaat het door de Nijldelta over nog zeer vruchtbaar gebied, van Sukkoth naar Etham.

En bij Etham vind je een abrupte scheiding tussen vruchtbaar gebied en de woestijn.

Hier nog volop gewassen en twee meter verderop niets dan zand en nog eens zand. En zo gaat het met dit volk straks de woestijn in, om helemaal vast te lopen voor de Rode Zee!

De zee voor zich.

De bergen naast zich.

En de vijand achter zich.

Maar voor dit ogenblik nemen we onze intrek, geleid door die wolk- en vuurkolom, in Etham aan de rand van de woestijn.

Etham. Deze naam betekent zoveel als ploeg! Gewoon een ploeg waarmee het land geploegd wordt. Want..., waar wij in Sukkoth verlost zijn uit het diensthuis der zonde, en alzo door de HEERE apart gezet zijn, daar moet het wel verder!

En voor wij nu verder gaan, toch eerst de vraag: "Hoe is dat nu met u en jou?"

We weten denk allen wel met welke woorden de Wet des HEEREN inzet. "Ik ben de HEERE uw God, die u uit Egypteland, uit het diensthuis uitgeleid heb." En..., bij de bediening van de Heilige Doop wordt er toch van getuigd, dat we in Christus geheiligd zijn? Dat betekent zoveel als dat wij apart gezet zijn!

Beseft en kent u de voorrechten, dat u en jij mag verkeren in Sukkoth, onder de vleugels van het Woord. Onder de vlerken van Christus? Hij is het immers, die u en jou zoekt te beschermen en te bewaren, en heen zoekt te leiden naar het Kanaän dat boven is? Geloven we dat ook daadwerkelijk?

Acht dat geen kleinigheid!

Alleen dan kan het en gaat het van Sukkoth heen naar Etham.

Opdat door de bearbeiding van de Heilige Geest, ons leven wordt opengelegd voor het Aangezicht van onze God.

Daar in Etham wordt dan door de Heilige Geest de ploeg gebruikt.

En weet u wat die ploeg is?

Dat is het Woord van de Heere onze God, zoals ook de schrijver van de Hebreeën-brief ons dat leert in hst. 4:12, waar het staat:

"Het Woord Gods is levend en krachtig, en scherpsnijdender dan enig tweesnijdend zwaard, en gaat door tot de verdeling der ziel en des geestes, en der samenvoegselen, en des mergs, en is een oordeler der gedachten en der overleggingen des harten."

Dat Woord van God is een tweesnijdend zwaard.

Het spreekt over "het wee" der goddelozen en over "het wel" der vromen.

Dat Woord kent twee zijden.

Het snijdt af en het snijdt toe.

Je mag ook zeggen, dat daar te Etham het ware Sion verwond raakt, waar het hart en geweten door God voor Gods aangezicht bloot gelegd wordt.

Daar weten we ons als een open boek voor de Heere.

Ja, dan kunnen we het David, vanuit de doorleving van het hart, achterna zeggen: "HEERE, Gij zijt al mijn wegen gewend." Kent u, ken jij dat Etham?

Die plaats, waar ons hart en leven geheel en al open is komen te liggen voor de in Zichzelf Alwetende God?

Dan wordt het toch, door Woord en Geest geleid:

'k Beken o Heer' aan U oprecht mijn zonden.

'k Verberg geen kwaad dat in mij wordt gevonden?

En dan te beseffen, dat men in de weg der werken niet meer zalig kan worden! Niet meer terug kan keren tot het scheppingsdoel, namelijk om zijn Schepper te dienen zo als Hij gediend wil worden.



Weet u, daar wordt de vraag geboren:

“Is er enig middel, om die welverdiende straf te ontgaan en wederom tot genade komen?”

Die prangende vraag die zal op weg naar Sion gekend moeten worden!

En die vraag wordt des te klemmender, waar de weg die de Heere met de Zijnen gaat niet begrepen wordt.

Want in plaats dat het nu met dat volk over de gebaande wegen naar het land der belofte, Kanaän terug gaat, de handelsroute langs de Middellandse Zee, gaat het steeds verder naar het Zuiden.

Zodat de ziel het verzucht: “Hoe moet het ooit goed komen.”

Maar zie nu het wonder.

Die ploeg is het Woord van onze God, hetwelk de Heilige Geest hanteert.

En dat Woord veroordeelt niet alleen, maar wijst ook de weg van behoud. Ja het wijst de zondaar die enige weg tot behoud, de Heere Jezus Christus.

En ook dat wordt in aanvang geleerd te Etham.

Want daar te Etham leert men zien, wat in het Hebreeuwse woordje ‘Etham’ ligt opgesloten, namelijk het woordje ‘tam’, dat zoveel betekent als ‘oprecht’.

En dat gebeurt nu te Etham.

Daar wordt dat volk oprecht gemaakt. En de Bijbel spreekt de zulken zalig. O nee, niet dat zij dat zelf doen en denken. In tegendeel! De oprechtheid die de Heere meer en meer in hun hart en leven legt, maakt het veeleer in hen zo, dat zij zeggen moeten: “Ga uit van mij, want ik ben onrein.” Maar de Bijbel zegt aangaande dezulken: “Welgelukzalig is de mens, in wiens geest geen bedrog is”

Weet u waarom?

Omdat zij, zonder enige geveinsdheid in hen, hun hoop, door Woord en Geest geleid, leren vestigen, buiten zichzelf, op de Heere Jezus Christus.

Dat zijn zij, die in de ware bedelaarsgestalte zich voor Hem buigen, met de bede in het hart en op de lippen:

“O God, wees mij zondaar genadig!”

Het wordt alles in Etham geleerd, waar de Heere een oprechte geest, ja de Heilige Geest in het leven verwekt van die en gene, naar Zijn verkiezend welbehagen.

Dan horen we het in Etham:

’k Beken o Heer’ aan U oprecht mijn zonden.

’k Verberg geen kwaad dat in mij wordt gevonden.

Maar ik belijd naar ernstig overleg,

Mijn boze daden!

En wat horen we dan? “Gij naamt die gunstig weg!”

En weet wel, degenen die dat mogen kennen, spreken liever over de grootheid, de goedheid en volkomenheid van de Heere, dan dat zij telkens maar weer hun zondige daden te berde brengen! Alhoewel ze zeer wel weten waarvan ze verlost zijn. En zij zullen daar in alle bescheidenheid ook weleens wat van vertellen. Maar dan altijd doelende de eer van hun God en Zaligmaker.

En weet u wat ze dan vertellen? Wel dat wat ze in Etham nog meer aan onderwijs hebben ontvangen. Namelijk dat hun geweten in Etham, door Woord en Geest geleid, opengelegd zijn voor het Aangezicht van de Heere. En dat de Heere hen daar oprecht gemaakt heeft.

Maar nog meer zullen ze vertellen van de volkomenheid, de volmaaktheid die ze in de Bijbel zijn gaan zien, in dat éne Lam, dat de Heere nu gesteld heeft. Dat Paaslam, van God geschonken, tot een volkomen verzoening voor allen, die in Hem geloven.

O, dan in alle oprechtheid, ziende de volkomenheid die aan Hem is, wat kan het dan bij hen wezen, gelijk we dat bijvoorbeeld terugvinden in het Hooglied: “Al wat aan Hem is, is gans begeerlijk!”

Kennen we er iets van?

Tot de zulken mogen we zeggen, die Sukkoth en Etham in geestelijke zin kennen; zij die het diensthuis der zonde zijn uitgeleid en voor wie de Heere een hut is, om schuil te gaan, maar waar het geweten ook is opengelegd voor Gods aangezicht: “Houdt aan, grijpt moed, uw ziel zal leven!”



Wil dat dan zeggen, dat we dan alle strijd te boven zijn? Wel nee! Een Christelijk leven, een leven uit en met Christus, is juist een strijdend leven, tegen een drievoudige vijand. We zullen het ook nog wel gaan zien, daar waar we Etham verlaten. Daar waar geploegd is en we oprecht gemaakt zijn. Dan komen we in een onmogelijkheid terecht bij de Rode Zee. Opdat het geleerd zal worden, meer en meer: "Hij moet wassen en ik moet minder worden!"

"Alzo reisden zij uit Sukkoth; en zij legerden zich in Etham, aan het einde der woestijn.

Het is ten diepste alleen mogelijk geworden, waar Christus Zijn Etham heeft gekend. Waar Zijn leven is open geploegd onder het toezien van Zijn hemelse Vader. "Ploegers hebben op Mijn rug geploegd; zij hebben hun voren lang getogen." Maar Hij deed Zijn mond niet open, daar Hij wist dat Sion door recht verlost zou worden!

Hij roept ons onder Zijn vuur- en wolkkolom.

"Zo gij Zijn stem dan heden hoort, gelooft Zijn heil en troostrijk Woord.

Verhardt u niet maar laat u leiden."

Van velen van het oude volk Israël lezen we in de brief aan de Hebreëen, dat zij niet hebben kunnen ingaan vanwege hun ongelof.

Maar, zo gaat de Hebreëen schrijver dan verder: 'Laat ons dan vrezen, dat niet te eniger tijd, de belofte van in Zijn rust in te gaan nagelaten zijnde, iemand van u schijne achtergebleven te zijn. Want ook ons is het Evangelie verkondigd, gelijk als hun; maar het woord der prediking deed hun geen nut, dewijl het met het geloof niet gemengd was in degenen, die het gehoord hebben.'

Ontbreekt het u aan geloof? De Heere geve u, als een rechteloze in uzelf, neer te zinken op Zijn vaste gewisse beloftewoorden. Allen die het van de Heere verwachten, zullen niet beschaamd worden. Dat is naar Zijn Eigen Woord!

Gespreksvragen

1. De woestijnreis van het volk Israël tot een voorbeeld is gesteld.
Vraag: Is er dan in onze tijd ook nog de vuur- en wolkkolom? Denk eens aan Psalm 119: 105. En hoe functioneert dat dan?
2. In de natuur behoeft een boer niet altijd even diep te ploegen. Waar hangt dat van af?
Vraag: Mogen we dat ook geestelijk overzetten?
3. Door de ploegschaar van Gods heilige Wet wordt het geweten opengelegd, en oprecht gemaakt.
Vraag: Is dit het beginsel van het nieuwe leven?
4. Het volk Israël wordt niet in de kortste weg naar Kanaän geleid. In tegendeel.
Vraag: Waardoor zou het volk zich vertroost hebben kunnen weten?
En als de Heere met ons een weg gaat, die wij niet begrijpen, noch begeren, waarin is dan nochtans troost te vinden?

Aantekeningen: